

WAT. HET KAN ME NIKS MEER SCHELEN.

de trots
We zijn er.
de schrijver
Ah, we zijn er.
de lust
Waar ?
de schrijver
We zijn er, zegt ze.
de lust
We stoppen hier toch niet.
de trots
Jawel we stoppen hier.
de trots
Maak haar wakker.
(*tegen de schrijver*)
de lust
Maak haar wakker zegt ze.
We zijn er.
Als je maar niet denkt dat ik hier blijf slapen in dit godvergeten luizennest.

de trots
Nee.
de lust
De tijden zijn veranderd.
de trots
Ja.
de lust
Als je dat maar niet denkt.
de trots
Nee.
de lust
Ik kleed me even om.
de schrijver
Ze is wakker. Ik heb haar wakker gemaakt.
(*tegen t*)
de trots
Goed.
de schrijver
Wilt u even zitten ?
de trots
Nee.

pauze

de oudste
Wel een beetje kaal hé.
Wat denk je van de grond ? Daar haal je nog geen dooie pier uit schat.
Vergeet het.
de schrijver
Wat is dat ?
Een onbekende deur.
de lust
Dat is een onbekende deur. Dat heb je heel goed door. Dan gaan we maar weer verder hé.
de oudste
Ze zegt dat we er zijn.
Dan zijn we er.
Uit.
de lust
Goed, we zijn er.
de schrijver
Goed.

pauze

de lust
Hoe lang blijven we ?
de schrijver

Dat heb je al gevraagd. Vanochtend
de oudste
En straks vraagt ze het weer.
de schrijver
Hoe weet je dat ?
de oudste
Let op, daar komt het.
de lust
Hoe lang blijven we ?
de oudste
Ik ken dat hoekje van haar hoofd bijzonder goed. Zij moet het van haar schoonheid hebben. Dat is wat zij denkt.
de schrijver
Misschien kunnen we hier eerst wat soep eten.
de trots
Je hebt net soep gehad.
de schrijver
Andere soep.

pauze

Mogen we de koffer al uitladen ?
de oudste
Ja hoor.
de trots
We gaan alles lekker laten zitten, we gaan nergens aankomen en we gaan heel erg onze mond dichthouden.

de schrijver
Weet u wie hier woont ?
de trots
Nee.
de schrijver
Zal ik even kloppen ?
de trots
Nee!
We hebben je nog veel te leren kind.

de schrijver
JULLIE GAAN OP REIS, DAT ZAL IK ZEGGEN.
DOE JE MOOISTE KLAREN AAN, PAK JE KOFFER, KIJK NIET OM. IK ZAL ZE ZOENEN, JA, DAT ZAL IK DOEN. IK KAN ZE BEST NOG ZOENEN.
JULLIE GAAN OP REIS.
HOE LANG MAMA
WAT MOET JE ZEGGEN.
JE HELE LEVEN, KIND, IK WEET HET NIET.
HOE LANG MAMA
DIE DEUR MOET OPEN. DAT EEN GEBAAAR ZO GROOT

KAN ZIJN EN ZO VERMOE-
END
HOE LANG MAMA.
de oudste
Praat.
de stervende
Wie, ik ?
de oudste
Ja.
de stervende
Ik heb niks te zeggen.
Ik ben stervende.
de oudste
Praat. Over je geheimen.
de stervende
Ik heb geen geheimen meer. Alles wat ik zeg is al bekend. Jullie kennen elk spleetje tussen mijn tanden. Alle plekje waar het altijd jeukt. En dat ik het zo lang niet meer zal maken, maar dat is niet zo erg zolang ik jullie heb. Wat valt er nog te zeggen ?
de oudste
Kijk eens in je koffertje.
de stervende
Waarom ?
de oudste
Misschien zit er iets in.
de stervende
Ach nee, het is niet meer de moeite. Kijken jullie maar als ik er niet meer ben.
de oudste
Weten jullie wat er in die koffer zit ?

de lust
Nee, dat vragen wij
de schrijver
ik
de lust
wij ons ook al tijden af.
En daar krijgen wij
de schrijver
ik
de lust
wij dan weer hoofdpijn van.
Wat heb jij in je koffer ?
de schrijver
Laat eens zien.
de stervende
Ik wist dat het ging komen.
de oudste
Ik zou wel willen weten wat er in je koffer zit. Wat heb je in je koffer. Waarom mag ik het niet zien. Ik zal het niet verraden. Aan de anderen. Natuurlijk niet. Ik was te vertrouwen. Als enige, nietwaar ? Wat heb jij in je koffer ? Is het gevaarlijk ? Iets dat kwaadsprekt over mij. Heb je een verrader in je koffer. Of enkel oude lappen ? Als het oude lappen zijn, kun je het rustig zeggen. Je moet het me vertellen. Iets persoonlijks ? Iets dat kwaadsprekt over mij ?
de trots
Nu is het wel genoeg.
de oudste
We zijn toch allemaal hetzelfde. We hebben geen geheimen. Dat hoort niet als je zo met ons verbonden bent. Geen geheimen alsjeblieft.

de stervende
Laat dat.
de oudste
Ze hebben ons afzonderlijk bagage meegegeven. Dat was een valstrik. Muijerij. Bagage zaait paniek zolang het ongeopend blijft. (*pakt de koffer en wil hem open maken*)
de stervende
Zet onmiddellijk neer.
de oudste
Ik ken je hele ziel, maar niet je koffer, dat is onverdraaglijk. Wat zit erin ?
de schrijver
Wat zit er in de jouwe ?
de oudste
Waarom zou ik vertellen wat er in de mijne zit als ik mijn ogen van de jouwe af moet houden ? Ik heb niets te verbergen, maar ik vind dat er gerechtigheid moet zijn.
de stervende
Ja, wat zit er in de jouwe ?
de oudste
Ga liggen, je stoort me.
de stervende
Maak open.
de oudste
Nooit.
de trots
Maak open.
de oudste
Het liefst had ik dat jullie allemaal één voor één de dood in gingen.
de trots
Maak open !
(*o maakt de koffer open*)

pauze

de trots
Hoe ben je aan dat beest gekomen ?
Zeg op.
Heb je hem verduisterd.
In de ellende achterover gedrukt ?
de oudste
Hij was van ons.
de lust
Hij was dood maar vergeten.
de trots
Vergeten vooral.
de schrijver
Is hij dood ?
de lust
Hoe lang geleden...
de stervende
Is onze hond al teruggekomen van de wandeling ?
de lust
Niet weer gaan huilen.
de schrijver
Wij hebben ook een hond gehad.
de oudste
Ze had hem geslacht.
de lust
Niet huilen alsjeblieft.
de stervende
Het is een andere. De onze is gaan wandelen.
de oudste
Ze wilde hem gaan scheren en dan met de vuilnis mee.